

Stille Zaterdag 30 maart 2024; Immanuëlkerk; ds. Chris Schreuder; Piet George Klootwijk; Nicolette Nuijten; Jaap Cats; Zanggroep o.l.v. Jopie Valstar en Riet Barendrecht

Stilte

Lied 594

solo Wachters op de morgen, hoever is de nacht?

koor Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood!

solo Wachters op de morgen, hoever is de nacht?

koor Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood!

solo Wachters op de morgen, hoever is de nacht?

koor Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood!

koor Ontwaak en sta op, uw licht is opgegaan!

De nieuwe Paaskaars wordt brandend binnengedragen door de voorganger.

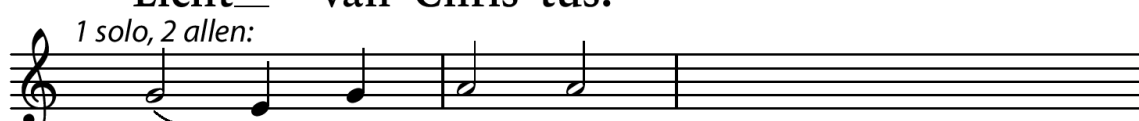
Lied 594 vervolg

1 solo, 2 allen:

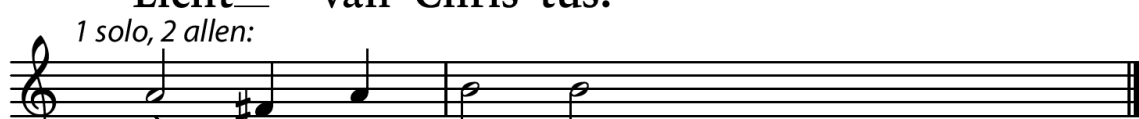
Licht van Chris-tus!

1 solo, 2 allen:

Licht van Chris-tus!

1 solo, 2 allen:

Licht van Chris-tus!

Wij geven elkaar van hand tot hand het licht door

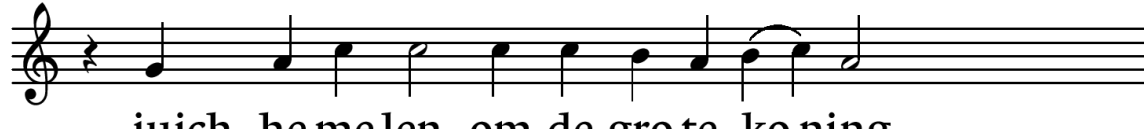
Hymne van de Paasnacht: Lied 595

staande

1 cantor, 2 allen:

Juich, he-melen, één koor van en-ge-len,

juich, he-melen, om de gro-te ko-ning,

juich om de o-ver-win-ning.

Steek de bazui-nen, vreug-de klinkt al-om.

Cantor:

Schep vreugde, aarde in dit licht,
helder en stralend,
het duister is verdreven.

Zing, kerk van God, het hoogste lied,
zuivere klanken over de aarde;
heel deze ruimte is een jubelzang.

refrein:

allen Juich, aar-de, één koor van Gods ge-meen-te,

juich, aar-de, om de gro-te ko-ning,

juich om de o-ver-win-ning.

Steek de bazui-nen, vreug-de klinkt al-om.

Cantor:

Een lofzang zijn wij om Jezus,
het offerlam tot onze redding.

Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,
droogvoets door de baren;

dit is de nacht waarin uw lichtzuil de weg wijst;

dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,

Hij overwint de dood, Hij staat op.

Gij hebt ons lief in uw kind dat bevrijdt,

onze schuld op zich neemt, ons lot deelt en keert. *Refrein*

Cantor:

Dit is de nacht dat het duister wijkt,

een lichtnacht tot ons geluk

waarin God en mens elkaar vinden.

Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken,

laat het schijnen, heel de tijd,

dagen en nachten, heel ons leven.

Laat het licht nimmer doven,

geef ons vrede, hier en nu

en aanhoudende vreugde. *Refrein*

Gebed

1^e Schriftlezing: Genesis 1: 1 – 2: 3

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en dood, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest.

God zei: ‘Laat er licht zijn,’ en er was licht. God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

God zei: ‘Laat er midden in het water een gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar scheidt.’ God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. Zo gebeurde het. Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

God zei: ‘Laat het water onder de hemel naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.’ En zo gebeurde het. Het droge noemde Hij aarde, het samengestroomde water noemde Hij zee. En God zag dat het goed was.

God zei: ‘Laat overal op aarde jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en alle soorten bomen die vruchten dragen met zaad erin.’ En zo gebeurde het. De aarde bracht jong groen voort: alle soorten zaadvormende planten en alle soorten bomen die vruchten droegen met zaad erin. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd morgen. De derde dag.

God zei: ‘Laten er lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten dienen als tekens die de feesten aangeven en de dagen en de jaren, en als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.’ En zo gebeurde het. God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

God zei: ‘Laat het water wemelen van levende wezens, en laten er boven de aarde, langs het hemelgewelf, vogels vliegen.’ En God schiep de grote zeemonsters en alle soorten le-

vende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en alle soorten vogels, alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was. God zegende ze met de woorden: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk en vul het water van de zee. En ook de vogels moeten talrijk worden, overal op aarde.’ Het werd avond en het werd morgen. De vijfde dag.

God zei: ‘Laat de aarde alle soorten levende wezens voortbrengen: alle soorten vee, kruipende dieren en wilde dieren.’ En zo gebeurde het. God maakte alle soorten in het wild levende dieren, alle soorten vee en alle soorten dieren die op de aardbodem rondkruipen. En God zag dat het goed was. God zei: ‘Laten Wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken; zij moeten heersen over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.’ God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep Hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep Hij de mensen. Hij zegende hen en zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.’ Ook zei God: ‘Hierbij geef Ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef Ik alle groene planten tot voedsel.’ En zo gebeurde het. God zag alles wat Hij had gemaakt: het was zeer goed. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. Op de zevende dag had God zijn werk voltooid. Op de ze-

vende dag rustte Hij van het werk dat Hij gedaan had. God zegende de zevende dag en heiligde die, want op die dag rustte Hij van heel zijn scheppingswerk.

Lied 513

1. God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
Het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.
2. God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.
3. God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
Wordt aan het eind der tijden
In heel zijn rijk gehoord.
4. God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

2^e Schriftlezing: Exodus 14: 15 – 15: 1a

De HEER zei tegen Mozes: ‘Waarom roep je Mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal Ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters,

ten val te brengen. De Egyptenaren zullen beseffen dat Ik de HEER ben, als Ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.’

De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit ging, stelde zich achter hen op, zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. Maar in de morgenwakeup keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. ‘Laten we vluchten!’ riepen ze. ‘De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!’

De HEER zei tegen Mozes: ‘Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.’ Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens

en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in Hem en in zijn dienaar Mozes.

Toen zong Mozes, samen met de Israëlieten, dit lied ter ere van de HEER.

Zingen: Lied 151: 1 (zanggroep), 3 en 5 (allen)

1 Ik zing voor de Heer en ik prijs zijn ge-zag;

het komt aan de dag. —

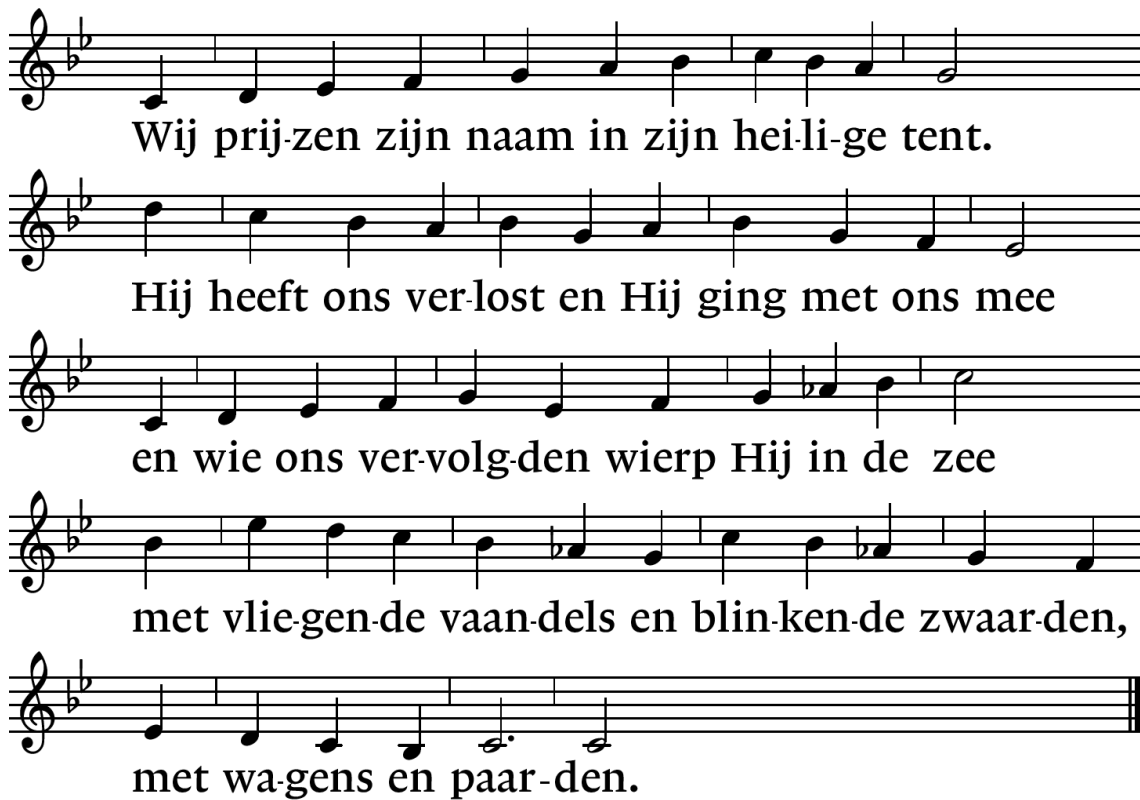
Zijn hand is ver-he-ven, zijn hand die be-vrijdt,

zijn hand die zijn volk heeft ge - leid. —

De God on-zer va-deren wordt heer-lijk bekend.

Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent.
 Hij heeft ons verlost en Hij ging met ons mee
 en wie ons vervolgden wierp Hij in de zee
 met vliegende vaandels en blinkende zwaarden,
 met wagens en paarden.

3. Wie is er, o Here, ter wereld als Gij?
 Wie komt U nabij
 in heilige luister, in reddende macht
 die wond'ren tot stand heeft gebracht?
 Wij moeten U loven met hart en met mond,
 want Gij zult ons brengen naar heilige grond.
 Uw liefde bereidt ons een veilig gebied.
 Uw dreigende vinger verwijst naar het niet
 de vliegende vaandels en blinkende zwaarden,
 de wagens en paarden.
5. Ik zing voor de Heer. Hij is koning voorgoed
 en dwars door de vloed
 geleidt Hij de zijnen. Zijn goddelijk spoor
 gaat zelfs in de zee niet teloor:
 de zee van zijn toorn die de zonde verzwelgt,
 het water en bloed dat de zonden uitdelgt.
 Zo gaat het van doodszee naar levensjordan,

en zingende moeten het water in gaan
met slaafse ellende en vorst'lijke waarde
de mensen der aarde.

3^e Schriftlezing: Jesaja 54: 4 – 14

Wees niet bang: je zult niet worden beschaamd; wees niet
bedrukt: je zult niet worden vernederd.

Je zult de schande van je jeugd vergeten, niet meer denken
aan de smaad van je weduwschap.

Want je maker neemt je tot vrouw, HEER van de hemelse
machten is zijn naam.

De Heilige van Israël zal je bevrijder zijn, men noemt Hem
God van de hele aarde.

Je was een verlaten, wanhopige vrouw toen de HEER je te-
rugriep.

Kan iemand de vrouw van zijn jeugd verstoten? – zegt je
God.

Ik heb je voor een ogenblik verlaten, maar vol mededogen
neem Ik je weer bij me.

In laaiende toorn verborg Ik mijn gelaat voor je, slechts één
ogenblik, maar Ik zal me weer over je ontfermen
met eeuwigdurende liefde, zegt de HEER, die je vrijkoopt.
Dit is voor Mij als bij de vloed van Noach: zoals Ik heb ge-
zwoeren dat het water van Noach nooit meer de aarde zou
overspoelen, zo zweer Ik dat mijn toorn jou niet meer treft
en dat Ik je nooit meer bedreig.

Al zouden de bergen wijken en de heuvels wankelen, mijn
liefde zal nooit meer van jou wijken en mijn vredesverbond
is onwankelbaar – zegt de HEER, die zich over je ontfermt.
Ongelukkige, zo opgejaagd en ongetroost, met fijne leem zal
Ik je stenen inleggen, op saffier zal Ik je grondvesten.

Ik maak je torens van robijn, je poorten van beril, je muren van kostbare edelstenen.

Al je kinderen zullen leerlingen zijn van de HEER, rust en vrede zal hun ten deel vallen; gerechtigheid zal je fundament zijn.

Je zult niets meer te vrezen hebben: onderdrukking zal je niet bereiken, terreur blijft ver bij je vandaan.

Lied 176: 1, 3 en 6

1. Om Si - ons wil zwijg ik niet stil,
maar zal het heil des He - ren,
Je - ru - za - lem, met lui - der stem
lof - zin - gend pro - fe - te - - - ren;
tot - dat uw leed ge - wro - ken is,
tot - dat uw licht ont - sto - ken is,
tot - dat gij straalt in e - - - re.

3. Zoals een maagd die wordt gevraagd is Sion opgetogen.

Zoals een bruid haar man verblijdt, zal zij de Heer verhogen.

Haar land zal niet verlaten zijn, 't zal bruiloft in haar straten zijn en lente in haar hoven.

6. Ruim baan, ruim baan! Gods volk mag gaan
naar 't land van melk en honing.
Trekt voort, trekt voort! gaat door de poort
van zijn verheven woning.
De volken zien uw heilig spoor,
zij volgen het en neigen voor
de standaard van uw koning.

4^e Schriftlezing: Ezechiël 36: 24 – 28

Ik leid jullie bij die volken weg, Ik breng jullie uit die landen
bijeën en laat je naar je eigen land gaan. Ik zal zuiver water
over jullie uitgieten om jullie te reinigen van alles wat onrein
is, van al jullie afgoden. Ik zal jullie een nieuw hart en een
nieuwe geest geven, Ik zal je versteende hart uit je lichaam
halen en je er een levend hart voor in de plaats geven. Ik zal
jullie mijn geest geven en ervoor zorgen dat jullie je aan
mijn bepalingen houden en mijn regels naleven. Jullie zullen
in het land wonen dat Ik aan je voorouders gegeven heb, jul-
lie zullen mijn volk zijn en Ik zal jullie God zijn.

Lied 686

1. De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uitgezaaid.
De Geest van God bezielt
wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield
maak een wat is verdeeld.
2. Wij zijn in Hem gedoopt
hij zalft ons met zijn vuur.

Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.

Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?

Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

3. De geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

5^e Schriftlezing: Jona 2

De HEER liet Jona opslokken door een grote vis. Drie dagen en drie nachten zat Jona in de buik van de vis. Toen begon hij in de buik van de vis tot de HEER, zijn God, te bidden: 'In mijn nood riep ik de HEER aan en Hij antwoordde mij. Uit het rijk van de dood schreeuwde ik om hulp – U hoorde mijn stem!

U slingerde mij de diepte in, naar het hart van de zee. Kolkend water heeft mij omgeven, zwaar sloegen uw golven over mij heen.

Ik dacht: Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen. Maar eens zal ik weer uw heilige tempel aanschouwen.

Het water sneed mij de adem af.

Muren van water hebben mij omgeven, met wier is mijn hoofd omwonden.

Ik zonk naar de bodem, waar de bergen oprijzen, naar het rijk dat zijn grendels voorgoed achter mij sloot.

Maar U trok mij levend uit de dood omhoog, o HEER, mijn God!

Toen mijn levensadem mij verliet, riep ik U aan, HEER, en mijn gebed kwam tot U in uw heilige tempel.

Zij die armzalige goden vereren, verlaten U, trouwe God, maar ik zal mijn stem in dank verheffen en U offers brengen; mijn geloften los ik in.

Het is de HEER die redt!’

Toen, op bevel van de HEER, spuwde de vis Jona uit op het droge.

Lied 350: 1, 2, 5 en 7

1 Het wa-ter van de gro-te vloed

en van de zee zo rood als bloed,

dat is de aard-se moe-der-schoot,

dat is de diep-te van de dood.

2. Want al het water wast niet af,
dat wij verzinken in dit graf,
tenzij de duif die nederdaalt
ons uit de hoge vrede haalt.

5. Met Noach en zijn regenboog,
Mozes die uit Egypte toog

en Jona uit het hart der zee,
bidt heel uw kerk aanbiddend mee.

7. Gij heft de aarde aan het licht
door diepte heen en door gericht,
eens zal zij bloeien als een roos,
een dal van rozen, zondeloos!

6^e Schriftlezing: Marcus 16: 1 - 8

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om Hem te balsemen. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: ‘Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?’ Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: ‘Wees niet bang. Jullie zoeken Jezus van Nazaret, die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar Hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: “Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd.”’

Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

V.: De Heer is opgestaan!

G.: De Heer is waarlijk opgestaan!

Lied 637

1 O vlam van Pa-sen, steek ons aan,
 de Heer is waar-lijk op-ge-staan!
 De Zoon, voor wie het dui-ter zwicht,
 de Zoon is als de zon, zo licht!

2. De Vader laat niet in het graf
 zijn kind dat zoveel vreugde gaf,
 Hij tilt het uit de kille grond –
 het loopt als vuur de wereld rond.
3. De oude nacht voorgoed gedood,
 de toekomst kleurt de morgen rood;
 zie hier hoe God vergevend is
 en hoe zijn liefde levend is.
4. Zie hier het licht van lange duur,
 zie hier de Zoon, de zon, het vuur;
 o vlam van Pasen, steek ons aan –
 de Heer is waarlijk opgestaan!

De doopvont wordt met water gevuld

Lied 351: 1, 2, 5 en 7

1 In U zijn wij be - gre - pen,
in U zijn wij ge - doopt.
Uw dood werd ons ten te - ken,
uw le - ven on - ze hoop.
Nu we - ten wij voor - goed:
Gij zult ons nooit be - ge - ven,
uw li - chaam is ons le - ven,
uw of - fer is ons bloed.

2. Wij zijn in U begraven,
wij staan met U rechtop.
Wij zijn niet langer slaven,
maar kinderen van God.
Een wereld zijn wij oud,
maar nieuw als deze morgen,
geboren ongeborgten,
verloren tot behoud.

3. De dood van één voor allen
werd vruchtbaar in de tijd,
het zaaizaad is gevallen,
het loopt op oogsten uit.
De zondvloed is voorbij,
ziedaar de nieuwe oever,
een duif koert in het lover,
dit is de overzij.

Hernieuwing van de doopgelofte (staande)

V.: Wilt u, in Jezus gedoopt en met zijn opstanding vergroeid, ingelijfd zijn in de gemeenschap van Christus?

A.: Ja, dat willen wij.

V.: Wilt u als gemeenschap van vele stemmen en kleuren samen in Gods Naam leven van zijn liefde als mensen van het Koninkrijk en zijn gerechtigheid?

A.: Ja, dat willen wij.

Er is gelegenheid om naar voren te komen en persoonlijk uw doop in herinnering te brengen door langs de doopvont te lopen, daarboven uw hand met doopwater te laten besprenkelen en daarmee uw voorhoofd aan te raken.

Tijdens de rondgang muziek.

Voorbeden en gesproken Onze Vader.

Onze Vader die in de hemel zijt,

Uw naam worde geheiligd.

Uw koninkrijk kome.

Uw wil geschiede,

op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood.

En vergeef ons onze schulden

zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Lied 659

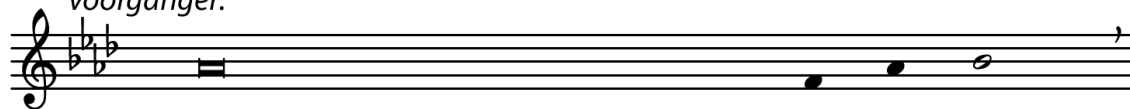
1 Kon-dig het ju - be-lend aan,
laat het de wind-stre-ken ho - ren,
doe het de aar - de ver-staan:
God heeft ons we - der-ge - bo - ren!

2. Zing met een juichende stem,
adem weer opgetogen,
dit is Jeruzalem,
ere zij God in den hoge!
3. Hier heeft de Heer ons geleid,
hier doet Hij Israël wonen
uit de ellende bevrijd,
God zal het lijden ons lonen.
4. Wandelend in de woestijn
hebben wij water gevonden
springende als een fontein,
bronnen geslagen als wonden.

5. Overvloed, overvloed Gods,
sprengen van water en leven,
bloed uit de flank van de rots,
water en bloed om het even;
6. daaruit ontspringt ons bestaan,
zo zijn wij wedergeboren!
Kondig het jubelend aan,
laat heel de wereld het horen!

Wegzending en zegen: Lied 430

voorganger:

Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;

zegene ons de gro - te naam!

1 voorzang, 2 allen:

Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

voorzang

Voor wie zoeken in de stilte
naar een vuur voor hart en handen:

allen Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

voorzang

Voor wie zingen op Gods adem
van de hoop die niet zal doven:

allen Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

voorzang Voor wie roepen om vrede,
van gerechtigheid dromen:

allen Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

voorzang Voor wie wachten in vertrouwen
dat de liefde zal blijven:

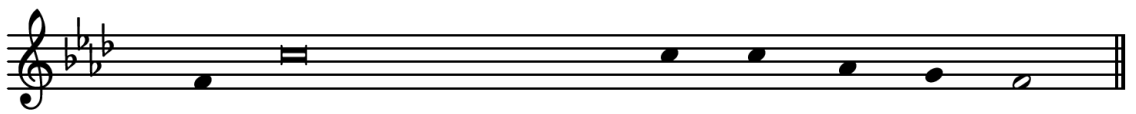

allen Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

voorganger:

Het licht van Gods ogen gaat o - ver u op!

De zon van zijn vrede als een nieu-we dag!

allen Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

allen, canon:

Met vre-de ge-groet en ge - ze-gend met licht!

**Uitleidende muziek: Händel's March from the 'Occasio-
nal Oratorio'**